

2 / 2005
HUHTIKUU

MISSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

WWW.MISSAKIT.FI

Jäsentiedote 2 / 2005

Tässä numerossa:

Viime vuosi paketissa <i>Tomi Timperi</i>	3
Turvakodit - uusi ase huoltajuustaistelussa? <i>Ralf Sund</i>	4
Aprikointia miehistä ja Tampereen perinteisistä miespäivistä <i>Jari Heinonen</i>	6
Miesten klubi-ilta - kuvia	10
Kursseja - Koulutusta - Tapahtumia	12

Ilmestymisaikataulu

3/2005 Kesäkuu
aineistopäivä 1.6.2005

4/2005 Syyskuu
aineistopäivä 1.9.2005

5/2005 Marraskuu
aineistopäivä 1.11.2005

6/2005 Joulukuu
aineistopäivä 12.12.2005

1/2006 Helmikuu
aineistopäivä 1.2.2006

2/2006 Huhtikuu
aineistopäivä 1.4. 2006

URHO - UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

Päätoimittaja

Tomi Timperi
tomi.timperi@miessakit.fi

Ulkoasu ja taitto

Antti Alén
antti.alen@miessakit.fi

Toimituksen yhteystiedot

URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

Viime vuosi paketissa

Lauantaina 19.3. kokoontui yhdistyksemme valtuusto vuosikokoukseen, jonka sääntömääräinen pääaihe oli vuoden 2004 tilinpäätöksen vahvistaminen. Käyn tässä kirjoituksessa läpi kokouksen pääasiallisen annin.

Yleisesti ottaen valtuusto oli tyytyväinen kuluneeseen vuoteen. Yhdistyksemme sisäinen rakentaminen eri toimintojen osalta on tuottanut tulosta, joka hallinnollisesta näkökulmasta katsottuna on selkiinnyttänyt rakenteita ja antanut sitä kautta mahdollisuuden eteenpäin suuntautuvaan ajatteluun ja kehittämiseen.

Miesryhmätoimintamme yleisiä kasvuryhmiä koottiin ja ylläpidettiin totutulla tasolla – laajentuminen edellyttää lisärahoitusta. Uuttakin toimintaa voitiin kuitenkin tarjota uusina ryhmämuotoina ja osana muuta toimintaamme (esim. Patikkasakki ja isäryhmät). Yhteiskunnallinen vaikuttaminen on haastava osa-alue. Yhdistykseltämme toivottiin kasvavassa määrin näkyvämpää reagointia erilaisiin kysymyksiin. Näkyvän vaikuttamisen saralla meillä onkin petrattavaa, mutta samaan hengenvetoon on hyvä muistaa, että yhteiskunnallisen taustavaikuttajan roolimme kasvoi jälleen merkittävästi (olimme mukana lukuisissa yhteiskunnallisissa erityisesti tasa-arvoon liittyvissä elimissä ja työryhmissä).

Perheväkivaltatoiminta ja erityisesti sen toimihenkilöt ansaitsivat jälleen erityiskiitoksen. Toimintamme on erittäin hyvin suunniteltua ja ammattimaisesti toteutettua. Asiakastapauksia oli toimintavuonna lähes 1400 kpl. Itse olen varma, että suurin osa palvelumme piiriin hakeutuneista saavat tarvitsemaansa apua. Seuraava kehitystarve on kuitenkin väkivalta-toimintamme vaikutuksia ja käytössä olevia toimintatapoja analysoivan tutkimuksen teettäminen. Uskon, että tulosten kautta toimintamallimme levittämistarve voidaan perustella.

Kuva: Jarmo Lindholm

Talospuoleen oltiin varovaisen tyytyväisiä. Tilikauden tulos oli 11.500 euroa positiivinen ja tämä vähensi edellisiltä tilikausilta kertynyttä kumulatiivista alijäämää. Nykytasolla erityistarkkaa talousseurantaa on syytä jatkaa vielä vuoteen 2007, jonka jälkeen yhdistyksemme on tarkoitus olla velaton. Tämä varovaisuus ei mahdollista riskinottoa ja se hidastaa kehitystä, mutta varmistaa olemassaolomme. Tämä ei kuitenkaan estä uusien rahoitusmuotojen kehittämistä, jolloin toimintaa voidaan vastaavasti laajentaa.

Valtuuston puheenjohtajaksi kuluvalle kaudelle valittiin jälleen *Pentti Arajärvi* ja varapuheenjohtajaksi *Timo Peltovuori*. Hallitusta täydennettiin kahdella uudella jäsenellä, jotka ovat *Esa Rovio* (LitT, erikoistutkija) ja *Markku Parikka* (myyntipäällikkö).

Lopuksi on todettava, että minulle tärkein positiivinen viesti oli kokoukseen osallistuneiden runsas lukumäärä, joka antoi voimia jatkaa yhteisten päämääriemme tavoittelemista. Kiitos siis kaikille mukanaolosta ja vilkkaasta keskustelusta!

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

Turvakodit - uusi ase huoltajuustalustelussa?

Teksti: Ralf Sund

Takavuosina tuli muotiin käyttää inestisyytöstä aseena vaikeissa lasten huoltoriidoissa. Inestin todenperäisyyden selvittäminen vei vuosia eikä asiallinen lapsen edun mukainen harkinta yleensä enää ollut mahdollista. Suomessa toimi ja toimii lausunnonkirjoittamiseen erikoistuneita lääkäreiltä, joilta äiti sai ja saa aina tarvittavat paperit syytöstensä tueksi.

Tämä on yksi niistä likaisista tempuista, joihin saatetaan avioeron kiihkeissä taisteluissa ajautua. Perusteeton inestisyytös pitäisi olla ankara rikos, josta seuraa pitkä linnatuomio. Näin ei kuitenkaan ole ja tätä likaista tempua käytetään edelleen.

Ase on erinomaisen herkullinen, koska kyse on vakavasta asiasta, jolloin on perusteita vaatia viranomaisilta huolellista selvitystyötä.

Ongelma on selvittelyjen epätasällisuus ja hitaus. Koko sen ajan mies roikkuu hirressä. Eikä syytösten osoittautuminen vääräksi useinkaan poista isän ja lasten päälle luotua varjoa.

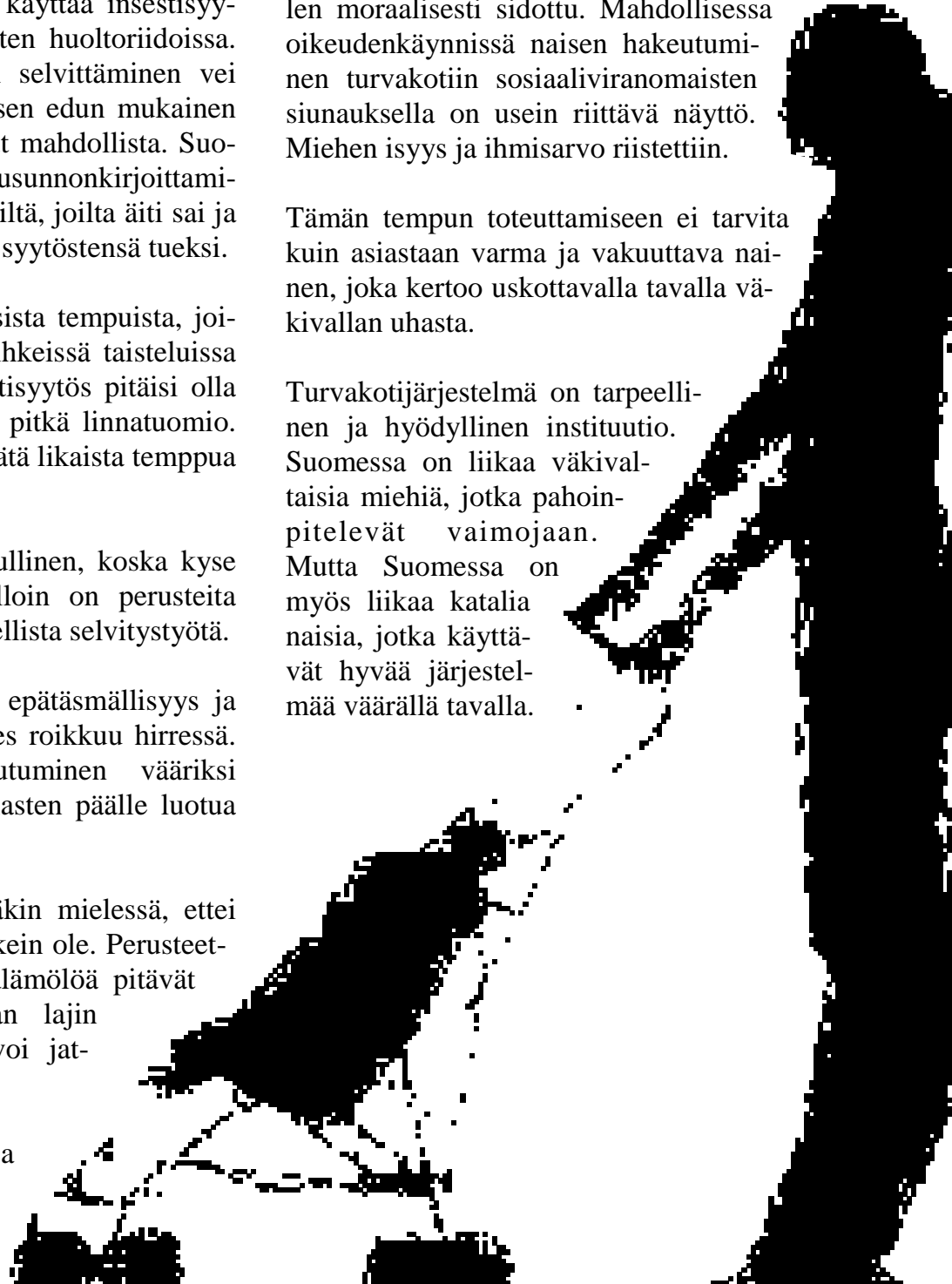
Tempu on nerokas siinäkin mielessä, ettei vastaansanomisen sijaa oikein ole. Perusteettomista inestiepäilyistä älämölöä pitävät tuomitaan itse pahimman lajin perversioiksi. Vääritys voi jatkua.

Nyttemmin on hankalissa huoltokiistoissa keksitty uusi, lähes yhtä katala tempu. Nainen hakeutuu turvakotiin väkivallan uhan edessä. Kuinka todellinen väkivallan uhka on, jää usein naisen subjektiivisen kokemuksen varaan. Kunnan sosiaalitoimi kirjoittaa maksusitoumuksen äidille, joka ha-

keutuu turvakotiin, jolloin kunnan sosiaalitoimen kädet on tulevaa huoltoratkaisua ajatellen moraalisesti sidottu. Mahdollisessa oikeudenkäynnissä naisen hakeutuminen turvakotiin sosiaaliviranomaisten siunauksella on usein riittävä näyttö. Miehen isyys ja ihmisarvo riistettiin.

Tämän tempun toteuttamiseen ei tarvita kuin asiastaan varma ja vakuuttava nainen, joka kertoo uskottavalla tavalla väkivallan uhasta.

Turvakotijärjestelmä on tarpeellinen ja hyödyllinen instituutio. Suomessa on liikaa väkivaltaisia miehiä, jotka pahoinpitelevät vaimojaan. Mutta Suomessa on myös liikaa katalia naisia, jotka käyttävät hyvää järjestelmää väärällä tavalla.

Viranomaisilta edellytetään valppautta ja ammattitaitoa turvakodin väärinkäytösten estämiseksi. Tapauksissa, joissa lääkärintodistuksia ei ole, ja joissa on ilmeistä, että kiista las-

ten huollosta on kiihkeä, pitäisi hälytyskellojen soida, kun väitetyn väkivallan uhan nojalla haetaan paikkaa turvakodista.

Yhteiskunnan tasa-arvoistuesssa ja miesten ottaessa yhä enemmän vastuuta lapsista lisääntyvät huoltokiistat. Samassa tahdissa käydään äitimyytin puolustamiseen yhä likaisemmilla tempuilla. Vanha tulkinta siitä, että lasten etu on yhtä kuin äidin etu, hakee tukea likaisen temppujen osastosta. Ensimmäisenä vedetään lokaan lasten etu ja toisena isien oikeudet.

Varsinkin pääkaupunkiseudulta lyhyessä ajassa on tullut esiin lukuisia tapauksia, joissa on erittäin suurella todennäköisyydellä syytä epäillä turvakotijärjestelmän väärinkäytöksistä. Menestys on ollut huikaisevaa. Tämän myllytyksen jälkeen mies on saanut olla

onnesta mykkyrällä, mikäli on saanut edes jonkinlaisen tapaamisoikeuden ja yhteishuoltajuuden. Pahoinpitelijän jalkapuussa hän saa hävetä loppuelämänsä.

Useimmissa tapauksissa taustalta löytyvät samat naisjuristit, joten uskottavaa on, että eräät lakinaiset toimivat vihjaajina tehokkaiden ja likaisten temppujen käyttämisessä.

Jossain määrin on ymmärrettävää, että erokriisin keskellä oleva äiti saattaa syyllistyä epätoivoisiin tekoihin. Se on inhimillistä. Mutta viranomaisilta ja muilta ulkopuolisilta voidaan edellyttää sekä huolellista että moraalisesti kestäväää toimintaa.

Kaikissa pääkaupunkiseudulla esille tulleissa erikoisissa tapauksissa toteutuvat samat tunnusmerkit. Perhe on eroamassa ja asiasta käydään keskustelua isoillakin kirjaimilla, mitä voidaan pitää hyvin normaalina ilmiönä. Kaikissa tapauksissa isä on ilmaissut halunsa toimia eron jälkeen lasten lähihuoltajana. Yhdessäkään tapauksessa, josta nyt on puhe, ei löydy lääkärintodistuksia pahoinpitelystä tai todistajalausuntoja. Näyttö on kaikissa jäänyt naisen sanojen varaan ja kunnan sosiaalitoimi on antanut maksusitoumuksen turvakotisijoitukselle. Kaikissa tapauksissa lasten oikeuksia tavata isäänsä on rajoitettu ankaralla kädellä. Jokaisessa tapauksessa äidillä on ollut lakinainen taustalla ennen turvakotiin hakeutumista.

Ja mikä tärkeintä: kaikissa tapauksissa äiti sai tahtonsa läpi eikä lasten etua edes aidosti päästy arvioimaan.

Viranomaistoimintaa ohjaa edelleen niin vahva äitimyytti, että häikäilemättömät naiset pystyvät hyödyntämään järjestelmän vaviluvikoja.

Synkimmät tapaukset löytyvät Espoosta, jossa lasten etu poljetaan äidin edun jalkoihin. Tilanne on koko maassa huolestuttava, mutta Espoossa ollaan räjähdyspitteessä. ■

Aprikointia miehistä ja Tampereen perinteisistä miespäivistä

Teksti: Jari Heinonen

Viime vuosina mies on tietyllä tavalla tullut ”muotiin”. Erilaiset isä-jutut täyttävät lehdet ja hyvän isän malleja haetaan siinä kuin äidin-kin. Työn, perheen, sosiaalisen lähipiirin ja erilaisten vallankäytön muotojen yhteensovittaminen on myös miehelle ja isälle vaikea ja kipeä asia. Miesryhmät, miessakit ja erilaiset miestä väkevämpi -tapahtumat ovat viime vuosina yleistyneet, ja hyvä niin. Miehiä ko koontuu pienissä ja nykyisellään jo vähän suuremmissakin porukoissa keskustelemaan asioista, jotka aikaisemmin ovat olleet pelkäs- tään ”naisten juttuja”. Miehet ovat jopa alka- neet puhua tunteistaan, vaikka ne ovatkin pe- rinteisesti olleet naisten monopoli. Miehinen mies ei ole saanut itkeä, saati puhua ”pehmoisia” tai muuten hänet on leimattu hiukan kummalliseksi, vaikkapa ”knapsuksi” kuten Mikael Niemi sanoo hienossa kirjas- saan ”Populäärimusiikkia Vittula jänkältä”.

Viime vuosikymmeninä syvät rakennemu- tokset ovat kohdistuneet vahvasti suomalaisen miehen elämään. Miten pärjätä alati muuttu- villa ja kovenevilla työmarkkinoilla, miten toimia perheessä ja miten voittaa oma yksi- näisyytensä ja löytää toiset miehet ja muu lä- hipiiri ja miten ylipäättään vaikuttaa omaan ja lähipiirin- sä elämään? Muun muassa tällaiset kysymykset ovat nousseet yhä enemmän esiin.

Ensimmäiset Väinöpäivät

Tällaisia edellä kuvaamiani kysymyksiä on alettu yhä enemmän esittää, ja eräs tär- keä keskustelufoorumi jo lä- hes 10 vuoden ajan on ollut Tampereen jokavuotiset miespäivät. Muistan hyvin

Avauspuheenvuoro, Tampereen 8. Mies- päivät 27.- 28.11. 2004

Kirjoittaja on tamperelainen YTT, professori, jolta ilmestyy pian kirja ”Työläismies ahdin- gossa? Kolmen eri sukupolven miesten elä- mää rakennemuutosten Suomessa”. Palme- nia-Kustannus 2005.

jheinoe@yfi.jyu.fi

ensimmäiset miespäivät vuonna 1997. Tuol- loin teemana oli *Miksi miehet syrjäytyvät mie- hen hallitsemassa yhteiskunnassa*. Ensimmäisten miespäivien lähtökohta oli sellainen, että toimittaja Hannu Sepponen otti 1990- luvun puolivälin jälkeen allekirjoittaneeseen yhteyttä ja esitteli vajaan 10-liuskaisen suo- malaisen miehen pelastusohjelmansa ja sanoi että juuri nyt pitää aloittaa puhuminen suoma- laisen miehen asioista. Innostuin asiasta ja lähdimme pohtimaan, miten keskustelua voisi synnyttää. Päätimme yhdessä luoda jonkinlai- sen verkoston jonka pohjalta ensimmäiset miespäivät sitten syntyivätkin. Mukaan tuli monenlaisia miehiä ja monenlaisia järjestöjä, mm. Miessakit Helsingistä, Tampereen ev.lut. seurakuntien miestyö, SAK:n paikallisjärjestö ja opiskelijoiden edustajat.

Erityisen merkittävä rooli on alusta asti ollut Tampereen kaupungin kulttuuritoimella, joka ennakkoluu- lottomasti on tukenut miespäiviä taloudellisesti. Ilman tätä tukea miespäivien taloutta olisi voinut olla vaikea pitää tasapainossa. Hauska yksityiskohta oli alussa se, että ensimmäisten miespäivien järjeste- lytoimikunnassa Tampereen yli- opiston ylioppilaskuntaa eli TA- MYa edusti silloin vielä opiskelija- na vaikuttanut nuori ja sangen inno- kas nainen, Rosa Meriläinen. Vali-

tettavasti tämän jälkeen järjestelytoimikunnissa ei juuri naisia ole ollut. Tilaa olisi kyllä ollut. Sen sijaan miespäivien alustajina naisia on aina ollut.

Aluksi puhuttiin myöskin Väinöpäivistä. Peruskysymys oli, mitä kuuluu Väinö? Taustalla tässä ehkä oli paria asiaa. Ensimmäinenkin J. Karjalaisen tunnettu hittibiisi Missähän se Väinö on? oli tuolloin kaikkien huulilla. Väinö oli monien huulilla myös sitä kautta, että Suomi vietti 80-vuotisjuhliansa ja eräs myyttinen hahmo, Kalevalan vaka ja vanha Väinämöinen jollakin tavalla puhutteli ihmisiä. Silloinen Miessakkien terhakka toiminnanjohtaja Jori Ringman oli keskeinen Väinö-metaforan kehittäjä. Idea oli hauska ja pitkään toimiva.

Ensimmäiset miespäivät onnistuivat hyvin. Pääsimme TV:n uutislähetysiin, iltapäivälehdet kirjoittivat asiasta, väkeä oli paljon ja keskustelu virisi alusta asti innokkaana ja olennaisesti kysymyksiin tartuttiin. Tästä on ollut hyvä jatkaa. Erityinen kiitos on tässä yhteydessä syytä osoittaa toimittaja Hannu T. Sepposelle, joka on vuosien ajan aina yhtä innokkaasti jaksanut olla mukana ideoimassa ja organisoimassa miespäiviä. Monasti apu on ollut niinkin käsin kosketeltavaa, että Hannu on leiponut kahvituksen yhdessä seminaariväelle tarjotut herkulliset pullat ja piirakat. Samoin Hannu on myös kiittävästi osallistunut

asioiden käsittelyyn julkisuudessa, kuten viime aikoina jälleen olemme havainneet Suomen Kuvalehteä lukiessa ja A-talkia katsellessa.

Miespäivätraditio vakiintui

Vuoden 1997 jälkeen miespäiviä on vietetty Tampereella säännöllisesti joka vuosi. Vain paikka on vaihdellut kirjastotalo Metsosta kulttuurikeskus Telakalle ja nyt viimeksi vanhalla kirjastotalolle. Teemat ovat vaihdelleet. Vuonna 1998 puhuttiin *miehen seksuaalisuudesta*. *Mies ja työ* puhuttivat vuonna 1999. Vuonna 2000 käsiteltiin *perhettä*. Vuonna 2001 puheenaiheena olivat *miehen ilot*, vaikka puhe luisikahtikin usein surun puolelle. *Sukupuolten kohtaaminen ja miehen viisaus* olivat puheenaiheena vuonna 2002 ja vuonna 2003 kysyttiin, mikä on *onnellinen mies*?

Syksyn 2004 miespäivien teemaksi valittiin arka aihe, *väkivalta, aggressio*. Kysymys kuului, miten löytää rajat raivolle? Tämä teema on kuplinut mukana alusta alkaen päivien keskusteluissa, mutta nyt se päätettiin nostaa päivien pääteemaksi. Tarkoitus oli pohtia, voiko miehen ja naisen väkivaltaa verrata, millaista on henkinen väkivalta, ns. nitistäminen ja millainen mies on uuden kriisikeskuksen asiakkaana? Tarkoitus oli myös pohtia rajoja raivolle eli miten väkivaltaa voisi hallita ja miten väkivallattomuus elämänasenteena voisi maailmassamme laajentua? Asia on epäilemättä tärkeä paitsi yksilöllisestä näkökulmasta myös laajemmasta näkökulmasta katsottuna, koska maailma on tänäänkin vaarallinen paikka elää, kuten varmasti esimerkiksi Fallu-

(Jatkuu sivulla 8)

jan asukkaat Irakissa viime viikkoina ovat karmealla tavalla saaneet nähdä ja kokea.

Meidän tarkoituksenamme ei ollut tuomita tai leimata ketään, vaan pohtia asioita ja löytää yhteisen keskustelun kautta ratkaisuja. Kaikki saattoivat osallistua keskusteluun. Sana oli ns. vapaa. Tämä on aina ollut miespäivien lähtökohtana.

Suomen historia itsessään on väkivaltainen

Meillä Suomessa kieltämättä on vahva väkivaltainen historia, suorastaan jonkinlainen aggression kulttuuri. Jotenkin patoutunut raivo - joka välillä kuplii pintaan - liittyy suomalaiseen kulttuuriin. Kansakunnan historiassa on esimerkiksi kaksi suurta tapahtumaa, joissa tällainen patoutunut raivo ja epätoivo ovat nousseet vahvasti esiin. Tarkoitin talonpoikien nuijasotaa (vuodenvaihteessa 1596- 97) ja vuoden 1918 tapahtumia, kansalaissotaa. En tiedä mistä se kertoo, mutta molempien kaha-koiden päätappelut käytiin Pohjois-Hämeessä: Nuijasodassa Nokialla ja kansalaissodassa Tampereella. Näissä tapahtumissa suomalainen hiljaisuuden kulttuuri murtui voimalla. Eliitin ja kansan välinen railo aukesi näiden tapahtumien alla liian jyrkäksi, osallisuuden kokemukset jäivät puuttumaan. Siksi patoutunut raivo purkautui vahvalla, väkivaltaisella tavalla. Kansalla ei ollut omasta mielestään mahdollisuutta vaikuttaa asioihinsa rauhanomaisesti.

Väinö Linnan hienossa romaanissa ”Täällä Pohjantähden alla” nuori Akseli Koskela kiteytti asian opettajalleen räätäli Halmeelle näin ytimekkäästi: ”Jos ne meilte ilman pakko jotakin antas, niin mikä olis estänyt meitin sitä jo saamasta moneen kertaan”. Akselin vastaus omaan kysymykseensä oli Pentinkulman punakaarti, jonka vastuullinen johtaja hänestä tuli. Ja loppu onkin jo sitten luettavis-

sa Heikki Ylikankaan johtamasta sotasurma-projektista - kaikkienensa lähes 50 000 kuollutta, joista merkittävä osa kuoli juuri Tampereen seudulla.

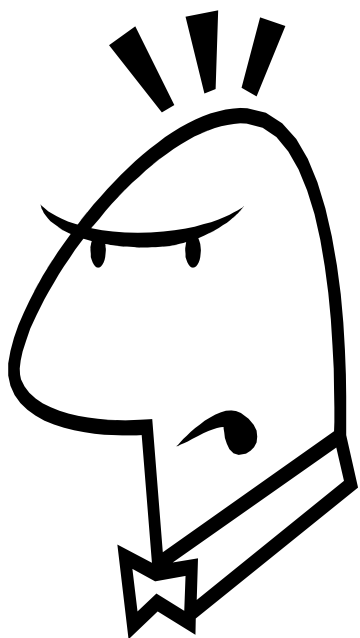
Itse asiassa kaikessa suomalaisessa kansalliskirjallisuudessamme tällainen raivo on jotenkin aina mukana. Aleksis Kiven Seitsemässä veljeksessä kylätappelut veljesten ja Toukolan kylän väen välillä olivat arkipäivää. Välejä selviteltiin vähän väliä ja jälki oli aika paha. Hoitokeinoina tarvittiin viinaa ja saunaa, mutta sieltä sitä taas noustiin miehiksi jälleen. Samoin Linnan Tuntemattomassa ja Pohjantähdessä on mukana samoja elementtejä. Heraviha, kohtaloon alistuminen, vastarinta vuorottelevat näissä teoksissa. Jopa niinkin rauhallinen mies kuin luutnantti Vilho Koskela kävi vetämässä upseerien korsulla saksalaisupseereja köniin saatuaan hiukkasen kiljua ja ns. Mannerheiminviinaa eli jaloviinaa.

Näyttää siltä, että vastarinta, itseellisyys ja uhma liikuttaa edelleenkin suomalaista miestä. Ainakin silloin kun hän ei ole vielä iällä pilattu. Tästä voi vakuuttua ainakin pikkujouluaikana menemällä havainnoimaan kahteen aikamme merkittävään aggression purkautumispaikkaan: taksi- ja nakkioskijonoon. Siellä heitetään läppää kiivaaseen tahtiin ja roikutaan kaverin kravateissa, jos sellaisia nyt sattuu olemaan. Tämä on jokaisen joulun alla toistuva rituaali suomalaisessa elämänmuodossamme.

Meidän aikamme ihmiskuva synnyttää patoutunutta raivoa

Itse näen niin, että meidän aikamme iso ongelma patoutuvan ja patoutuneen raivon taustalla liittyy hallitsevaan maailmankatsomukseen ja siihen kytkeytyneeseen ihmiskuvaan, joka on vahvasti sidoksissa kiihtyvään kilpailuun ja oman edun ajamiseen. Ihmiset - niin

miehet kuin naisetkin, ja yhä enemmän myös lapset varsinkin jos on uskomista Anne Brunilan äskettäiseen globalisaatioryhmän raporttiin - nähdään erillisinä egoina, yksilöinä, jotka pyrkivät käyttämään toisiaan omien itsekäiden halujensa ja tavoitteidensa välineinä. Toisten ihmisten hyväksikäyttö, nokkeluus ja tehokkuus ovat tällaisen ajattelun mukaan tuottavaa ja tehokasta ja luovat sekä yksilöiden että koko yhteiskunnan kannalta parhaan mahdollisen lopputuloksen. Kukin on oman onnensa seppä. Tällainen käsitys esineellistää ihmisen eikä välttämättä luo kovin vahvaa sitoutunutta osallisuutta yhteiskuntaan, ehkä pikemminkin jonkinlaista viihtymättömyyttä ja huonoa oloa - vitutusta! Tällaisella sitoutuneella osallisuudella tarkoitan ihmisten mahdollisuuksia vaikuttaa yhteiskuntamme yleiseen pelisääntöön, resurssien ja voimavarojen jakamiseen ja tietenkin myös siihen miten tasaisesti tuotetut voimavarat jaetaan ja millä tavoin tämä tapahtuu.

Tällaisesta maailmankuvasta ja ihmiskuvasta on ollut seurauksena suurelle joukolle ihmisiä päämäärätön ryntäily, oravanpyörä - ajelehtiminen yhä kiihtyvän teho- ja kilpailuyhteiskunnan ajopuina. Myös useimpien miesten elämä on tänään liian monimutkaista, kiireistä, ulkoisten ja sisäisten pakkojen säätelemää kilvoittelua: tulos-

vastuuta, alituista pesän rakentamista, lainanlyhennyksiä, keskinäistä kilpailua, oravanpyörässä rimpuilua, ja siitä putoamista - *kunni*aa ja häpeää! Useimmilla on kiire johon-

kin, mutta juuri kukaan ei oikeasti tiedä minne. Ihmiset - niin miehet kuin naisetkin - joutuvat uhrautumaan usein järjettömiksi koetuille päämäärille. Tästä erinomaisen hieno puheenvuoro on äskettäin julkaistu Juha Siltalan kirja ”Työelämän huonontumisen lyhyt historia”.

Jatkuvaan tehokkuuteen pyrkivästä yhteiskunnasta on tullut eräänlainen uhreja vaativa epäjumala. Usein nämä uhrat ovat myös väkivalan uhreja. Tästä syntyy tilanne, jossa toisilla on alituisen liian kiire ja toisilla taas ei ole kiire minnekään. Tämä asetelma ruokkii epätoivoa ja ajoittaisia raivon purkauksia. Eikö esimerkiksi lisääntyvä ihmisten heitteille jättö ja siitä usein seuraava syrjäyttäminen juuri tee ihmisiä epätoivoisiksi ja saa heidät pois tolaltaan ja keksimään mitä mielettömimpiä keinoja tulla huomatuiksi?

Hyvä tapa rakentaa toimivia rajoja raivoille on luoda ympärillemme hyvinvointiyhteiskunta, jossa avoimet yhteisöt, kansalaisyhteiskunta ja hyvinvointivaltio toimivat rinnastusten, toinen toistaan monin tavoin tukien. Omasta mielestäni nyt tarvitsemme ympärillemme aitoa dialogia, vuorovaikutusta ihmisten välille, niin miesten kuin naistenkin välille. Ymmällä olevat yksilöt tarvitsevat yhteisöjä, jonkinlaisia ryhmiä, joita vasten voimme peilata niin moraaliamme kuin vastuitammekin. Keskustelun, dialogisuuden avain on, että osaamme asettua keskustelukumppanimme asemaan ja ja eläytymään ja arvioimaan toista tämän omista lähtökohdista. Avoimuus ja kyky kuunnella ovat dialogisen ajattelun ja toiminnan tärkeimmät välineet. Ja itse uskon, että myös kaikilla tähän asti järjestetyillä miespäivillä laaja avoimuus ja kuuntelun kyky ovat kaikkien osallistujien välillä vahvistuneet. Tämä on eräs miespäivien positiivinen tulos, ja tietenkin se myös rohkaisee jatkaamaan tätä perinnettä. ■

Miesten klubi-ilta - kuvia

Kuvat: Aaro Huhta

Markku Alhorinettä ja Risto Björkmania naurattaa.
(oikealla)

Esko Porola tutkailee uunituoretta URHOa.
(vasemmalla)

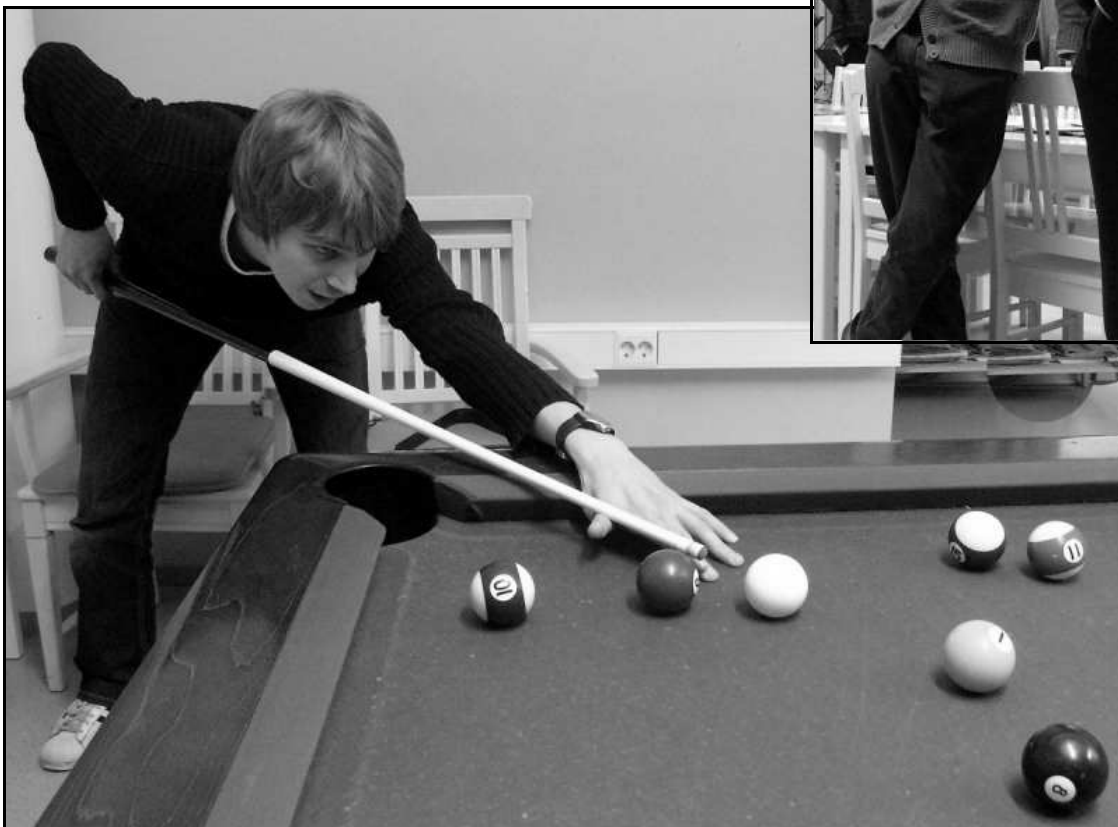
Linssiluteet Pekka Virtanen, Pertti Andersson ja Markku Alhorinne.
(oikealla)

Tomi Timperi ei saa pussitettua.
(vasemmalla)

Esko Porola ja Markku Alhorinne tarkkaavaisina.
(oikealla)

Antti Alén
pussittaa!
(vasemmalla)

Kursseja - Koulutusta - Tapahtumia

MIESTEN KLUBI-ILTA

Aloitimme maanantaina 14.2. säännöllisten Miessakit ry:n Klubi-iltojen pitämisen Helsingin kaupungin toimintakeskus Betaniassa osoitteessa Perämiehenkatu 13. Klubi-iltoihin ovat Tervetulleita kaikki aktiivimme ja muut toiminnastamme kiinnostuneet miehet. Tiloissa on mahdollisuus vapaan keskustelun lisäksi mm. pelata erilaisia pelejä (biljardi, shakki, muut lautapelit), musisoida pianon säestyksellä, ym. Klubi-ilta pidetään säännöllisesti jokaisen kuukauden toisena maanantaina klo 17-20. Jatkossa Klubi-iltatoimintaan voidaan liittää mm. pääkaupunkiseudun yhdysmiesten ja ryhmänohjaajien tapaamisia ja miesryhmätoiminnan INFO-iltoja. Käytössä on myös Betanian ylläpitämä pieni kahvio, josta saa huokealla hinnalla kaffea ynnä pullaa. Kevään 2005 muut Klubi-illat: **14.3., 11.4., 9.5. ja 13.6.** - illat jatkuvat elokuussa! Lisätietoja toimistosta ja Aaro Huhdalta - yhteystiedot lehtemme takakannessa.

TULE ITSE JA TUO KAVERISI!

NÄHDÄÄN BETANIASSA!

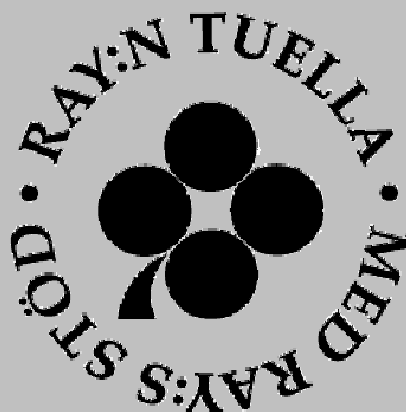
**Miessakit ry
EROKRIISIAPUA MIEHILLE
2005-2007**

**projekti-työntekijä
Ralf Sund**

puhelin
(09) 6126 6216
puhelinaika arkisin klo 10-12
ja
050 563 4841
torstaisin klo 18-20

sähköposti
ralf.sund@miessakit.fi

internet
www.miessakit.fi

HALLITUKSEN UUDET JÄSENET

Ralf Sund (aloitti työntekijänä yhdistyksessämme) ja **Juhani Iivari** (muiden työkiireiden vuoksi) erosivat hallituksesta. Heidän tilalleen hallituksen jäseniksi valittiin **Esa Rovio** ja **Markku Parikka** - kumpikin kuluvan vuoden loppuun asti.

Kursseja - Koulutusta - Tapahtumia

PÄIHTEET JA MIES SEKÄ MIEHEN TUNTEET

Kouluttaja

Matti Nokela, erityisopettaja, kouluttaja,
johdon- ja esimiesten työnohjaaja

Sisältö

Havahduttava tietoisuus siitä kuinka aivot
toimivat ja miten psykoaktiiviset aineet
vaikuttavat tunteita muuttaen.

Ajankohta

18.5.2005, klo 18.00-20.00

Hinta

3 € / osallistuja,
JÄSENET ILMAISEKSI

Paikka

Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki

Ilmoittautumiset

30.4. mennessä
Miessakit ry
09 612 6620,
miessakit@miessakit.fi

ERO>PROSESSI videoinstallaatio

ERO>PROSESSI -DVD-videoinstallaatio vie katsojan vastatusten miesten tunteiden kanssa. Teos rakentuu pelkistetyistä videoepisodeista, joissa kiteytyy avioero-prosessiin liittyvää vihaa, ahdistusta, yksinäisyyttä ja surua. Näkökulma on miehen. Episodit perustuvat tositarinoin, mutta kerrontatapa on fiktiivinen. Prosessi -installaatio koostuu kuudestatoista, 1-5 minuuttisesta videosta.

käsikirjoitus, ohjaus, kuvaus:

Aimo Hyvärinen

äänitys, videoiden leikkaus:

Irma Silvennoinen

esiintyjät:

performanssitaiteilija Heikki Mäntymaa ja
ex-tanssija Tuula Linnusmäki

tuottaja:

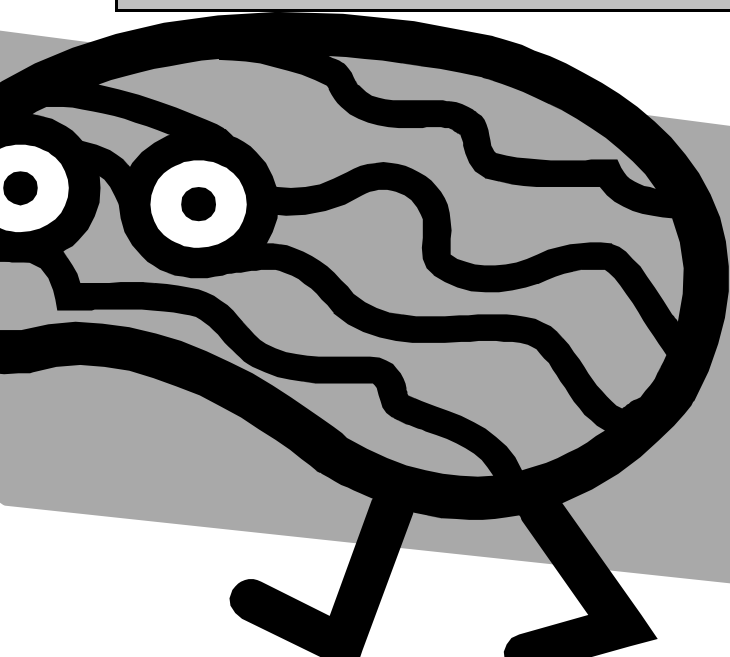
Irma Silvennoinen/HiQ visual oy

Galleria Jangva, Helsinki

Kalevankatu 18, sisäpiha

5. - 24.4.2005

<http://www.jangva.fi/hyvarinent.html>

Kursseja - Koulutusta - Tapahtumia

HYVÄT MIESSAKKIEN URHOT!

Ryhmä luonnosta ja ulkoilmasta nauttivia miehiä on viime vuoden aikana kokoontunut muutamia kertoja yhteisen hiihto- tai patikkaretken merkeissä. Tämä **Patikkasakki** jatkaa tänäkin vuonna. Se on avoin ryhmä ja uudet jäsenet ovat tervetulleita.

Tähänastiset retket ovat olleet lauantapäivän pituisia ja ne ovat suuntautuneet lähinnä pääkaupunkiseudun ympäristöön. Kerran kävimme Teijon maisemia ihastelemassa. Lähtöajatuksena oli, että luonnon lisäksi nautimme myös toistemme miehisestä seurasta ja niistä keskusteluista, joita tilanne ja ympäristö miehille tärkeistä asioista kirjoittaa. Toimintaa voimme muokata oman toivomustemme mukaan. Esitä oma ideasi!

Erästä ideaa toteutan tässä: koko vuoden patikkapäivät on lyöty lukkoon. Ne ovat

- su 13.2.
- la 2.4.
- la 14.5.
- pe-la 9-10.9 (mahdollisesti su 11.9)
- la 29.10. ja la 10.12.

Käsillä olevan helmikuun retken lähtöpaikka on Vantaan Kuusijärven ulkoilumaja, jonka luona tavataan klo 10. Omat retkievää ja sukset mukaan. Varmistetaan vielä ennen retkipäivää, onko hiihtokeliä. Lenkin jälkeen on mahdollisuus saunaan. Lähetä minulle viestiä tai soita ja lähde mukaan!

Muiden päivien kohteet ovat avoinna, otan vastaan ehdotuksia. Pyritään lyömään ohjelma lukkoon noin kuukautta ennen patikkapäivää.

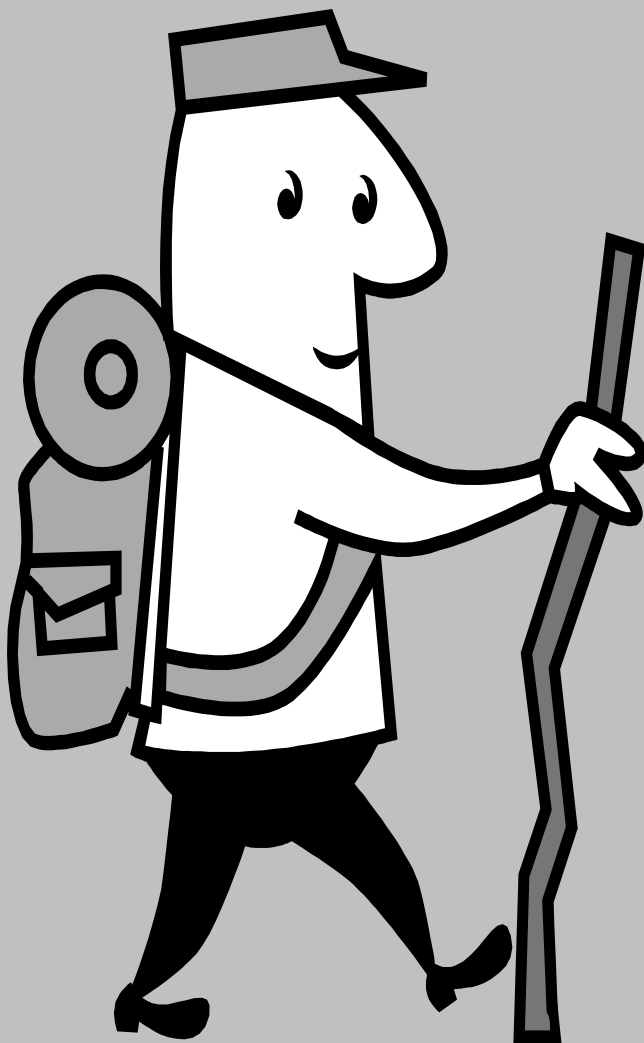
Syksyksi olen ajatellut isomman retken vähän pitemmälle, yksi tai kaksi yötä jossakin kansallispuistossa tai vastaavassa luontokohteessa. Lähtö olisi perjantai-ilta päivällä. Sinä pääkaupunkiseudun ulko-

puolella asuva veli, olisiko mielessäsi jokin kohde, jonne meillä kaikilla on kohtuullinen matka? Tämän yöretken varaukset ja sitovat ilmoittautumiset ajoittuvat kesän alkuun.

Jos haluat uutena jäsenenä sovittaa kulkusi patikkasakkilaisten jouhevaan askeltamiseen, lähetä minulle yhteystietosi!

Kulku metsään, matka vuorille on aina myöskin matka sisimpääsi.

Hyvää patikkavuotta toivottaen
Risto Railo
risto.railo@kolumbus.fi
puh. 050 571 9928

Kursseja - Koulutusta - Tapahtumia

RYHMÄNOHJAUKSEN PERUSTEET

Aika:

Neljä koulutuspäivää klo 9-16
Syyskurssi 2005: 20., 21., 27. ja 28.8.

Paikka:

Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki

Osallistujat:

8-12 miestä
aiempaa koulutusta/kokemusta ei tarvita

Tavoite:

Osallistujat saavat koulutuksen ryhmänohjauksen ja ryhmädynamiikan perusteista sekä välineitä miesryhmien kanssa työskentelyyn. Koulutuksen jälkeen koulutetuilla on mahdollisuus oman ryhmän kasaamiseen Miessakit ry:n miesryhmätoiminnan puitteissa sekä osallistumiseen pääkaupunkiseudun ryhmänohjaajien säännöllisiin tapaamisiin, joissa käydään läpi ryhmien vetämisestä saatuja kokemuksia ja niistä heränneitä kysymyksiä.

Menetelmä:

Koulutuksessa käytetään toiminnallisia menetelmiä, ja osallistujat työskentelevät myös henkilökohtaisella ja kokemuksellisella tasolla.

Sisältö:

Ryhmän vaiheet (aloittaminen, kehittyminen, lopettaminen)
Ryhmäroolit
Ohjaajan roolimatriisi ja ohjaajana kehittyminen
Ryhmäilmiöitä
Miesryhmän erityislaatu (erilaiset miesryhmät, harjoituksia, miesten jutut)

Hinta:

250 €

Kouluttaja:

Eero Julkunen, FK, PDO

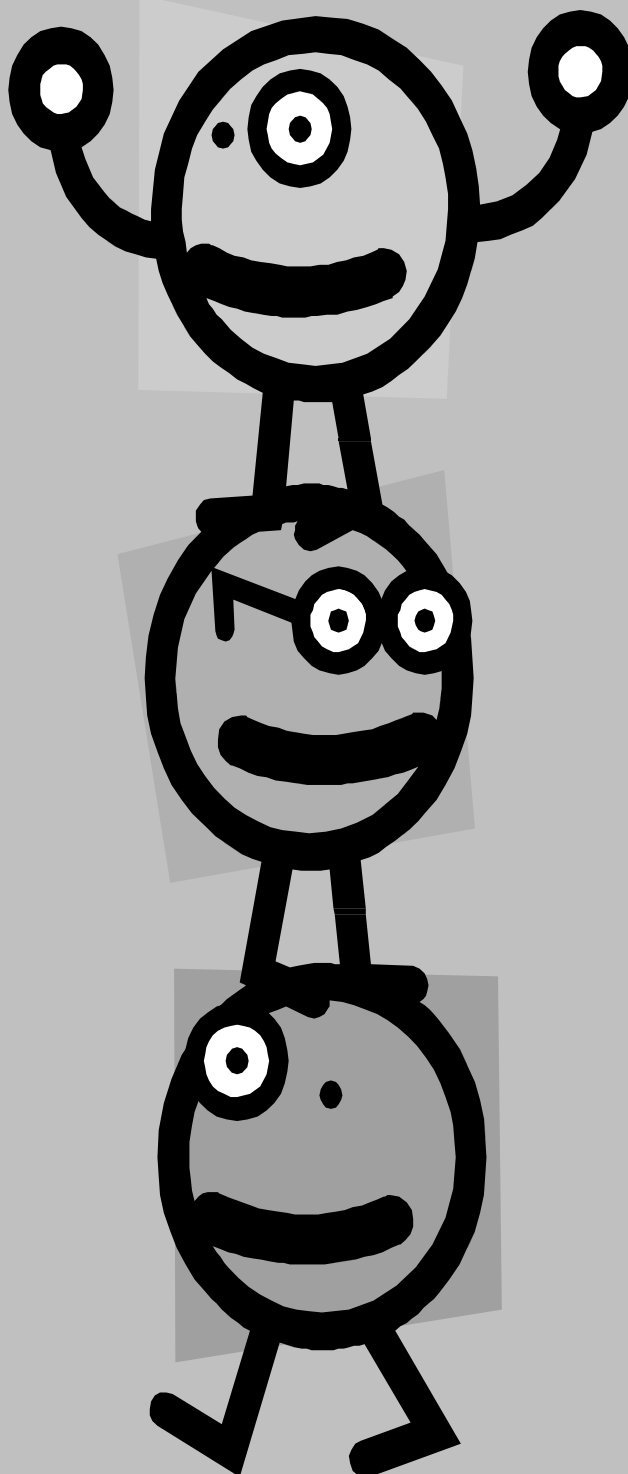
Ilmoittautumiset:

Syyskurssille 5.8.2005 mennessä

Miessakit ry

puhelin: (09) 612 6620

sähköposti: miessakit@miessakit.fi

Miessakit ry:n yhdysmiesverkosto

Miessakit ry ylläpitää valtakunnallista yhdysmiesten verkostoa paikallisen miestoiminnan tukemiseksi. Yhdysmiehiin voi olla yhteydessä tiedustellakseen tarkemmin yhdistyksen toiminnasta ja muista mahdollisista miehille suunnatuista palveluista.

Miessakit ry

Tomi Timperi ja Antti Alén

Puh. 09 6126 620

miessakit@miessakit.fi , www.miessakit.fi

Espoo

Jarmo Lindholm

Puh. 040 734 4627

jarmo.lindholm@paino.net

Helsinki

Risto Björkman

040 868 4185

risto.bjorkman@pp.inet.fi

Hämeenlinna

Alpo Alhonsalo

Puh. 050 563 3719

alpo.alhonsalo@ymparisto.fi

Järvenpää

Risto Salovaara

Puh. 040 537 2038

risto.salovaara@kolumbus.fi

Lahti / Päijät-Häme

Timo Tikka

Puh. 03-780 1421 / 040 552 3310

timo.tikka@phnet.fi

Nurmijärvi

Seppo Laakso

Puh. 040 760 6898

laakso.seppo@kolumbus.fi

Somero

Voitto Vieraankivi

Puh. 050 566 4116

voitto.tiimivalmennus@surfeu.fi

Turku

Esko Vierikko

Puh. 040 503 3891

esko.vierikko@utu.fi

Vihti

Markku Kedrin

Puh. 09-222 5313 / 040 545 7091

markku.kedrin@kolumbus.fi

Helsinki

Aaro Huhta

040 506 2171

aaro.huhta@helsinkilainen.com

Hyvinkää

Veikko Korhonen

Puh. 040 567 4600

veikko.korhonen@hyvinkaa.fi

Joensuu

Onni Voutilainen

Puh. 050 365 6138

onni.voutilainen@jns.fi

Kuopio / Itä-Suomi

Raimo Reinikainen

Puh. 0400 881 166

andracon@hotmail.com

Mäntsälä

Timo Naapuri

Puh. 040 743 3262

timo.naapuri@evl.fi

Porvoo

Martti Vilminko

Puh. 050 376 0888

martti@vilminko.net

Tampere

Simo Ollila

Puh. 03-214 9029

tremies@saunalahti.fi , www.saunalahti.fi/~tremies

Vantaa

Kai Salmi

Puh. 050 354 9241

k.t.salmi@kolumbus.fi